

Kinh Phật Đảnh Tôn Thắng Đà Ra Ni

Hán dịch: Nước Kế Tân, sa môn Phật Đà Ba Ly
Việt dịch: Hòa Thượng Thích Thiên Tâm

Kinh Phật Đảnh Tôn Thắng Đà Ra Ni

Phật dạy: “Môn đà ra ni đây, vô lượng hằng sa chư Phật đời quá khứ đã nói, ta nay cũng sẽ diễn nói. Trong các thần chú về Phật Đảnh, môn đà ra ni này rất tối tôn tối thắng; hay trừ tất cả sự khổ não trong nẻo luân hồi của tất cả chúng sanh. Môn Như Lai Quán Đảnh Thanh Tịnh Chư Thú Phật Đảnh Tôn Thắng Đà Ra Ni này tám mươi tám câu chi trăm ngàn hằng sa chư Phật đã tuyên thuyết, và nghiêm mật thủ hộ, tùy hỉ ngợi khen. Tất cả Như Lai đều đồng ấn khả.

Nếu có Tì kheo, tì kheo ni, thiện nam tử, thiện nữ nơn nào thọ trì hoặc đọc tụng; do công đức ấy, những tội ngũ nghịch, thập ác trong trăm ngàn muôn kiếp đều được tiêu diệt; sẽ chứng quả A nậu đa la tam miệu tam bồ đề. Kẻ ấy trong hiện tại sẽ được túc mạng trí; rồi sanh từ cõi trời này đến cõi trời khác, từ cõi Phật này đến cõi Phật khác. Kẻ ấy sẽ được chư Bồ Tát như Văn Thù, Phổ Hiền, Quán Âm, Thế Chí xoa đầu thọ ký; thường ở nơi đạo tràng, nghe hiểu và thọ trì chánh pháp...”

Lời Tựa

Đức Như Lai ứng thế, vì muốn cứu vớt các hàm linh khỏi khổ luân hồi, chứng lên quả Phật, nên mở cửa phương tiện, nói ra muôn ngàn pháp môn. Kinh Phật Đảnh Tôn Thắng Đà Ra Ni – một trong các pháp môn – là trí ẩn của tất cả Như Lai; màu nhiệm rộng sâu, khác chi thuyền bè trong biển ba đào, nhật nguyệt giữa trời u ám. Các hàng tứ chúng nên phát tâm trì tụng, tắt hiện đời tội chướng tiêu diệt, phước huệ phát sinh, tương lai sẽ gần gũi chư Phật ở 10 phương Tịnh Độ.

Trong niên hiệu Nghi Phụng thời Hậu Chu, có vị tăng là Phật Đà Ba Ly từ Tây Thiên Trúc đến Trung Hoa. Trong dịp chiêm lễ thánh tích ở non Ngũ Đài, ngài gặp một lão ông từ trong núi đi ra, dùng tiếng Phạn bảo rằng: “Pháp sư chẳng nài mệt nhọc, từ muôn dặm đến đây thành tâm đánh lễ, mong diện kiến đức Văn Thù, thật đã hết lòng mộ đạo. Nhưng chúng sanh ở Trung Hoa, đa số tạo nhiều tội nghiệp, hàng xuất gia phần đông phạm luật nghi; chỉ có kinh Phật Đảnh Tôn Thắng Đà Ra Ni mới diệt được tất cả tội chướng ấy. Chẳng hay pháp sư có đem theo kinh đó đến miền này chăng?”

Ngài Phật Đà Ba Ly đáp: “Bần đạo đến đây chỉ vì mục đích đánh lễ đức Văn Thù, nên không đem kinh đó theo”.

Lão ông nói: “Đức Đại Thánh Văn Thù hằng có lòng từ bi muốn cứu độ chúng sanh. Pháp sư đã không đem kinh ấy theo, tức là không hợp với thánh tâm; dù có gặp đức Văn Thù, cũng không được phần lợi ích. Vậy ngài nên trở về Tây Vực mang kinh ấy đến lưu truyền nơi miền Hán độ, để cứu vớt sanh loại, siêu độ u linh; tức là báo ơn chư Phật, chùng đó quyết định sẽ gặp Bồ Tát Văn Thù”.

Nói xong, bỗng biến mất.

Biết lão ông là đức Văn Thù hóa hiện dạy bảo; ngài Phật Đà Ba Ly mừng thương lẫn lộn, cúi đầu đánh lễ, vội vã trở về Tây Trúc. Đến năm Vĩnh Thuận thứ hai, ngài mới đem kinh đến Trung Hoa, vào triều nội, tâu lên mọi việc. Vua nghe xong, vui đẹp, sắc cho ngài Nhật Chiếu Tam Tạng và quan tư tần điển lĩnh là Đỗ Hành Khải phiên dịch.

Dịch xong, vua đem kinh bản bảo tàng trong nội, cấm không cho lưu hành và thưởng tặng cao tăng Phật Đà Ba Ly 30 cuốn lụa. Ngài thương khóc, tâu rằng: “Bần đạo không kể nguy hiểm thân mạng, từ xa đem kinh đến đây, vì muốn lợi lạc quần sanh,

không nghĩ đến danh lợi. Xin thánh thượng gia ân cho lại nguyên bản, để các loài hàm linh cùng được lợi ích!”

Vua dạy lưu kinh phiên dịch, và trả lại Phạn bản cho Tây Tăng. Ngài Phật Đà Ba Ly đem phạn bản đến chùa Tây Minh, tìm được vị tăng Trung Hoa giỏi phạn ngữ là Thuận Trinh, rồi dâng sớ tâu xin cho cùng phiên dịch, và cho biên ra nhiều bản để lưu hành. Xong, ngài Phật Đà Ba Ly đem phạn bản đến non Ngũ Đài, vào hang Kim Cang rồi không thấy trở ra. Tương truyền ngài đã được đức Văn Thù thu nhận vào pháp hội của chư Bồ Tát.

Bởi sự tích trên, nên bút giả nghĩ kinh này có thể lợi ích cho hàng Phật tử Việt Nam. Theo trong đại tạng, kinh này có tất cả 9 bản dịch. Bút giả lấy bản dịch của ngài Phật Đà Ba Ly làm bản chính, tham chiếu các bản khác của chư vị như: Kim Cang Trí, Thiện Vô Úy, Địa Bà Ha, Nghĩa Tịnh, Bất Không... bổ vào những chỗ khuyết.

Lại theo Mật tạng, Tôn Thắng chân ngôn còn có tên là Nhứt Thiết Như Lai Ô Sắc Ni Sá Tối Thắng Đà Ra Ni. Thần chú này do đức Thế Tôn ở Đại Thiện Pháp đường nơi cõi Cực Lạc, sau khi nhập Phổ Chiếu Cát Tường Tam Ma Địa nói ra. Thấy chú văn y như nhau, bút giả cũng lấy bản Nhứt Thiết Như Lai Ô Sắc Ni Sá Tổng Trì Kinh làm tài liệu tham chiếu.

Ngoài ra, lại còn có cuốn Phật Đảnh Tôn Thắng Đà Ra Ni Niệm tụng Nghi Quỹ Pháp của ngài Bất Không Tam Tạng dịch. Bút giả nghĩ pháp thức đó dành cho bậc lợi căn chuyên tu về Mật Tông, không thích hợp với phần đông trình độ hiện nay, nên không dịch ra đây.

Việc làm này có phần nào công đức, xin hồi hướng vãng sanh Tịnh Độ, cho bốn ân, ba cõi, và pháp giới hữu tình.

NGHI THỨC TỤNG KINH

TÁN LƯ HƯƠNG

Lư hương sạ nhiệt,
Pháp giới môn huân.
Chư Phật Hải Hội tất diêu văn,
Tùy xú kiết/kết tường vân.
Thành ý phương ân,
Chư Phật hiện toàn thân.
Nam mô Hương Vân Cái Bồ Tát (3 lần)

Nam mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật (3 lần)

KHAI KINH KỆ

Vô thượng thậm thâm vi diệu pháp,
Bá thiên vạn kiếp nan tao ngộ,
Ngã kim kiến văn đắc thọ trì,
Nguyện giải Như Lai chân thật nghĩa.

KINH PHẬT ĐÁNH TÔN THẮNG ĐÀ RA NI

Hán dịch: Nước Kế Tân, sa môn Phật Đà Ba Ly
Việt dịch: Hòa Thượng Thích Thiên Tâm

Như thế tôi nghe:

Một thời đức Phật, ở tại đạo tràng Măng Tre, trong vườn Thệ Đa Lâm Cấp Cô Độc, thuộc thành Thất La Phiệt, cùng với 8 ngàn chúng Tỳ Kheo câu hội. Các vị ấy đều là bậc Đại A La Hán, hàng tri thức của quần chúng. Trong đây, những tôn giả như: Xá Ly Phất, Mục Kiền Liên, Ma Ha Ca Diếp, A Na Luật Đà... làm thượng thủ.

Lại có ba vạn hai ngàn Bồ Tát, đều là bậc trụ nơi hạnh Bất Thối Chuyển, chánh trí soi sáng tất cả các pháp, không còn ngăn ngại, vô lượng công đức trang nghiêm, cùng các đại chúng đồng thời câu hội. Trong ấy, các Bồ Tát như: Quán Thế Âm Bồ Tát, Đắc Đại Thế Bồ Tát, Mạn Thù Thất Lý Bồ Tát; Phổ Hiền Bồ Tát, Di Lặc Bồ Tát, Thắng Liên Hoa Tạng Bồ Tát, Chấp Kim Cang Bồ Tát; Trì Địa Bồ Tát, Hư Không Tạng Bồ Tát, Tịnh Trụ Nhứt Thiết Chương Bồ Tát... làm thượng thủ.

Lại có một vạn Phạm thiên vương, do Thiện Tra Phạm Ma thiên vương, Thiện Kiến thiên vương làm thượng thủ; từ các cõi khác đến dự hội.

Lại có một vạn hai ngàn vị Đế Thích Thiên vương, cùng với vô lượng Thiên, Long, Dạ Xoa, Càn Thát Bà, A Tu La, Ca Lô La, Khẩn Na La, Ma Hô Lạc Già, Cư Bàn Trà, Tỳ Xá Giá, Nhơn phi nhơn... cũng tập hội. Bấy giờ đức Thế Tôn đang được bốn chúng vây quanh, cung kính cúng dường, một lòng chiêm ngưỡng, cầu nghe pháp yếu.

*

Khi ấy, tại cõi trời Đao Lợi, có một vị thiên tử tên là Thiện Trụ, ngự tại cung báu lớn, đang cùng với các thiên nữ dự cuộc âm nhạc ca múa vui đùa hưởng lạc. Lúc đó, ở thiên giới vào khoảng cuối đêm, bỗng nhiên giữa hư không có tiếng gọi bảo:

“Thiện Trụ thiên tử! Bấy hôm nữa, ông sẽ hết phước trời, xả báo thân, đọa xuống cõi Diêm Phù Đề, 7 lần làm cầm thú, thường ăn đồ nhơ uế. Kế đó lại đọa vào địa ngục, chịu đủ các sự khổ trải qua nhiều kiếp mới được làm người. Tuy được thân người, nhưng lại đen lùn, thô xấu, mù cả đôi mắt, các căn không đủ; hơi miệng thường hôi hám, nghèo khó hèn hạ, hằng thiếu ăn mặc, mọi người đều gớm ghê, lánh xa.

Thiện Trụ thiên tử nghe lời ấy rồi, kinh hoàng tột độ, lông tóc đều dựng đứng, ôm lòng sầu muộn; ông vội đem hương, hoa cùng các thứ cúng dường, đến chỗ Thiên đế quỳ xuống, dâng lễ, than khóc thuật lại việc trên, và thưa: “Nay tôi tâm tư bối rối, mê loạn. Không biết phải làm thế nào? Cúi xin Thiên Đế xót thương, cứu vớt tôi ra khỏi vòng khổ độc!”

*

Thích Đề Hoàn Nhơn nghe xong, rất kinh ngạc, tự suy nghĩ: “Thiện Trụ Thiên Tử đời trước tu phước gì, được sanh lên cõi trời hưởng sự vui thắng diệu nhiều năm? Lại kiếp xưa tạo nghiệp nhân chi mà sau khi hết thiên phước, phải chịu 7 lần làm cầm thú, rồi đọa vào địa ngục; khi được làm thân người, đôi mắt mù lòa, thọ đủ điều xấu ác?”

Nghĩ như thế rồi, liền nhiếp tâm vào định, dùng thiên nhãn xem: Thấy Thiện Trụ thiên tử ở cõi trời mạng chung, liền đọa làm thân heo; hết thân heo thọ thân chó, hết thân chó thọ thân chồn; hết thân chồn thọ thân khỉ, hết thân khỉ thọ thân rắn độc; hết thân rắn thọ thân kên kên, hết thân kên kên thọ thân chim quạ. Trong 7 kiếp làm cầm thú ấy, thường ăn những đồ nhơ uest.

Khi thấy biết như thế, ngài cũng lo lắng đau xót giùm cho Thiện Trụ thiên tử. Thiên đế lại suy nghĩ: Thiên nhãn của ta chỉ thấy biết một ít phần, không thể hiểu được những nghiệp nhân sâu xa. Duy đức Như Lai là bậc Chánh Biến Tri, mới có thể thấu suốt tất cả nhân quả thiện, ác. Duy đức Thế Tôn là đấng Đại Từ, mới có thể cứu vớt Thiện Trụ thiên tử khỏi vòng khổ độc. Ta nên đến cầu thỉnh Như Lai về việc này!” Nghĩ đoạn, ngài liền suất lãnh Thiện Trụ thiên tử cùng chư thiên, đem theo các thứ tràng hoa, hương lạ, anh lạc, thiên y, bay xuống vườn Thệ Đa Lâm Cấp Cô Độc.

*

Bấy giờ ở cõi nhân gian, thời khắc vào khoảng đầu hôm; nhằm lúc chư Bồ Tát, thanh văn, thiên long bát bộ, tứ chúng như trên đang vân tập. Khi đến nơi, Thiên đế hướng dẫn Thiện Trụ và thiên chúng đánh lễ Phật, đi nhiễu quanh 7 vòng, dâng hiến lễ cúng dường.

Pháp sự đã xong, Thích Đề Hoàn Nhơn quỳ trước Như Lai bạch lại việc trên, và thưa thỉnh rằng: “Bạch đức Thế Tôn! Thiện Trụ thiên tử đời trước tu phước chi, mà hưởng sự vui nơi cõi trời trải nhiều thời gian? Lại kiếp xưa tạo nhân gì, sau khi hết phước phải đọa làm thân cầm thú 7 phen; ăn đồ bất tịnh, rồi thọ sự khổ nơi địa ngục, sự

hèn xấu nơi cõi người? Và do phước nhân nào, cảm được giữa hư không có tiếng mách bảo? Xin đức Như Lai vì chúng con và đại hội mà nói rõ nhân duyên; lại cúi xin đấng Thiên Nhơn Sư mở lượng từ bi, cứu vớt cho Thiện Trụ thiên tử được thoát vòng khổ ách”.

*

Khi ấy, đức Như Lai mỉm cười, từ nơi đảnh môn, phóng ánh sáng ngũ sắc rộng lớn, soi khắp 10 phương cõi Phật. Quang minh ấy ánh chiếu lẫn nhau, rồi uyển chuyển quay về nhiều quanh bên hữu Phật ba vòng, lại trở vào miệng đấng Điều Ngự.

Đức Thế Tôn thu nhiếp quang minh xong, bảo trời Đế Thích rằng: “Lành thay, thiện nam tử! Ông khéo vì Thiện Trụ thiên tử và đại chúng, hỏi nhân duyên thiện ác tiền sanh. Lại hay vì chúng hữu tình hiện tại và đời sau, mà thừa thỉnh ta nói pháp môn cứu khổ. Lắng nghe! Ta sẽ vì các ông giải thuyết rành rẽ:

*

– Nay thiện nam tử! Cách vô lượng kiếp về trước, có đức Phật ra đời hiệu là Tỳ Bà Thi Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhơn Sư, Phật, Thế Tôn. Đức Phật ấy sau khi hóa duyên đã mãn, vào Niết Bàn.

Trong thời tượng pháp của ngài, có một quốc gia tên Ba La Nại; trong nước đó có người Bà La Môn nghèo, chỉ sanh được một con trai rồi qua đời sớm. Cậu bé ở với mẹ đến khi khôn lớn, được giao cho việc nông tác ngoài đồng. Bà mẹ ở nhà, tảo tần lo thức ăn, mỗi ngày đem ra ruộng cho con. Một hôm, cơm nước đưa đến trễ, đưa con đói khát, sanh lòng hờn giận, dùng lời ác độc mắng rằng: “Mẹ tôi còn thua loài súc sanh! Tôi thấy mấy con: heo, chó, chồn, khỉ, rắn, kên kên, quạ, còn biết thương lo cho con của nó. Tại sao bà để cho tôi đói khát mà không đem cơm nước đến?”

Do lòng đờn chờ hờn giận, đưa con nói như thế ba lần. Giây lát bà mẹ với dáng điệu vội vã đem cơm nước tới, và nói nhiều lời an ủi khiến cho con vui mừng hết cơn buồn giận.

*

Đưa con vừa ngồi xuống sắp dùng cơm, bỗng thấy giữa hư không có vị Bích Chi Phật, hình tướng sa môn, bay từ phương Nam qua phương bắc. Người con thấy rồi, sanh lòng kính ngưỡng, đứng lên chấp tay cúi đầu đảnh lễ, thỉnh vị Bích Chi Phật giáng

lâm. Bích Chi Phật nhận lời thỉnh, từ từ đáp xuống. Đưa con vui mừng, trái tranh trắng làm tòa ngồi, dâng hiến hoa sạch đẹp, giảm phần ăn của mình, đem cúng dường vị Sa môn. Sau khi thọ thực xong, Bích Chi Phật lại vì nói pháp yếu khiến cho được vui mừng.

Về sau người con xuất gia, chư tăng cử cho làm chức Tri Sự. Lúc ấy có người Bà La Môn xây cất tăng xá vừa xong, ngày khánh thành khách tăng hội đến; lại có thí chủ đem nhiều tô du và sữa đặc cúng dường. Ông Tri Sự hiềm khách tăng làm phiền rộn, nên không đem tô du và sữa ra thết đãi. Mấy vị khách tăng hỏi: “Những thức ăn đó là của đàn việt cúng dường hiện tiền tăng, sao không thấy dọn ra?”

Ông Tri Sự tánh nóng vội, liền cả tiếng mắng rằng: “Bộ mấy ông đui mù hết sao? Có tô du và sữa đâu mà bảo tôi cất giấu? Nếu muốn đòi thêm, chỉ có phần và nước tiểu cho các ông ăn mà thôi!”

*

Đức Phật bảo Đế Thích:

– Đứa con của người Bà La môn nghèo đó là Thiên Trụ thiên tử hiện nay. Do kiếp trước hờn giận, dùng lời ác gọi 7 tên loài cầm thú mắng mẹ, nên phải chịu 7 phen làm cầm thú. Bởi khi làm Tri Sự thốt ra những lời như uế mắng chư tăng, nên nghiệp cảm thường ăn đồ bất tịnh. Do bản xén giữ riêng thức ăn của hiện tiền tăng nên bị quả báo địa ngục và chịu nghèo hèn thô xấu trong kiếp người. Bởi mắng chư tăng là đui mù nên bảy trăm đời phải bị mù đôi mắt, sống trong cảnh tối tăm chịu nhiều khổ não. Nên biết những tội nghiệp như thế, đã có nhân, tất phải trả quả, ảnh hưởng không tiêu mất.

Lại nữa Thiên Đế! Thiên Trụ thiên tử được hưởng sự vui thắng diệu ở cõi trời, là do kiếp trước trái tòa, dâng hoa, cúng dường thức ăn cho vị Bích Chi Phật, và nhờ sức ảnh hưởng của sự nghe chánh pháp. Lại do đời trước chấp tay ngửa lên hư không, hết lòng kính thỉnh, cúi đầu đánh lễ vị Bích Chi Phật; bởi công đức ấy nên được nghe giữa hư không có tiếng mách bảo cho biết trước. Đó là tiếng vị thần giữ cung điện của Thiên Trụ thiên tử vậy!

*

Khi ấy, Thiên Trụ thiên tử nghe lời Phật dạy, biết nghiệp mình đều có túc nhân, hết sức ăn năn tự trách. Ông gieo mình đánh lễ trước Phật, tỏ bày tội lỗi, cầu xin sám

hối; thương khóc, sa nước mắt như mưa, huyết lệ rơi ứ đọng nơi chiếc khăn trong giỏ đựng hoa, chết ngất hồi lâu mới tỉnh lại.

Đức Phật bảo Đế Thích và Thiện Trụ thiên tử:

– Trong 10 nghiệp ác, khẩu nghiệp rất mãnh liệt, phải biết lời ác còn quá hơn lửa dữ. Lửa dữ chỉ đốt tiêu tài sản của báu ở thế gian. Lửa giận ác khẩu chẳng những đốt hết thất thánh tài và tất cả công đức xuất thế mà còn chiêu cảm ác báo về sau. Như Thiện Trụ chỉ vì nóng giận mắng mẹ và chur tăng, mà tổn bớt phước trời, phải chịu thân cầm thú và địa ngục.

*

Cho nên, đối với cha mẹ và chur tăng, lẽ nên tôn trọng cung kính cúng dường; dùng lời dịu dàng khen ngợi, thường nghĩ đến ân đức, chớ không nên khinh hủy. Lòng từ ái giữa trần gian chỉ có cha mẹ, ruộng phước trong ba đời không chi hơn chúng tăng. Các bậc chân tăng hiền thánh, nếu cúng dường thì công đức không mất. Như tiến thêm, muốn cầu pháp xuất thế, lại có thể thành đạo. Đâu nên đối với chúng tăng vội thốt lời khinh hủy!

Còn cha mẹ công sanh dưỡng rất khó nhọc, 10 tháng cưu mang khổ nặng, 3 năm bú sữa, mớm cơm. Trải đủ sự lo lắng gian lao, nuôi con khôn lớn; dạy dỗ, cho học hành, mong con được thành lập, tài đức hơn người. Nếu con xuất gia, lại mong cho con đắc đạo, thoát vòng sanh tử. Ân niệm ấy cao rộng như biển trời, khó đền trả. Vì thế, ta đã bảo A Nan: – Nếu có người vai bên trái cõng cha, vai bên mặt cõng mẹ, đi quanh núi Tu Di trăm ngàn vòng, huyết chảy ngập 2 bàn chân, còn chưa thể báo công ơn sanh dưỡng; huống chi lại khởi niệm hờn giận, buông lời khinh mắng ư!

*

– Nay Thiên Đế! Thiện Trụ thiên tử nay do thấy ta, chí tâm sám hối, nên đạo nhãn trong sáng, tội cũng trừ diệt.

Đức Thế Tôn lại nhìn Thiện Trụ Thiên Tử an ủi bảo rằng: “Ông nên chớ quá lo buồn thương khóc. Ta có pháp môn tên là Phật Đảnh Tôn Thắng Đà Ra Ni, ông trì chú này tất sẽ thoát khỏi vòng khổ ách. Môn đà ra ni đây, vô lượng hằng sa chur Phật đời quá khứ đã nói, ta nay cũng sẽ diễn nói. Trong các thần chú về Phật Đảnh, môn đà ra ni này rất tối tôn tối thắng, hay trừ tất cả sự khổ não trong nẻo luân hồi của tất cả chúng sanh!”

Thích Đề Hoàn Nhơn nghe Phật nói rất vui mừng, một lòng khát ngưỡng, thưa rằng: “Bạch đức Thế Tôn! Cúi xin Như Lai thương nghĩ đến Thiện Trụ và bọn chúng con, cũng vì chúng sanh đời mạt pháp về sau, tuyên thuyết môn Phật Đảnh Đà Ra Ni. Chúng con sẽ tuân hành và nguyện cho tất cả các loài hữu tình đều thoát khỏi sự khổ tam đồ bát nạn!”

Bấy giờ đức Như Lai vì Thiên Đế, Thiện Trụ thiên tử, và 4 bộ chúng, và nghĩ thương chúng sanh đời mạt pháp về sau, dùng giọng phạm âm trong sáng, thanh diệu hòa nhã như tiếng chim Ca Lăng Tần Già, thuyết chú rằng:

*

1. Nam mô bạc già phật đế.
2. Tát bà tha đất lan lô chỉ đã.
3. Bát lạt đế tì điệt sắt tra đã.
4. Bột đà đã. Bạc già phật đế.
5. Đất điệt tha.
6. Úm, bột lâm bột lâm.
7. Thuật đà đã thuật đà đã.
8. Tỳ thâu đà đã. Tỳ thâu đà đã.
9. A tát ma tát ma.
10. Tam mạn đa. Phạ hoa sát.
11. Tát bát ra noa yết đế ngược yết na.
12. Tỏa bà bà, tì thú đệ.
13. A tỳ xiển giả. Đổ mạn.
14. Tát bà đất da già đa.
15. Tô yết đa
16. Bạt ra bạt giả na.
17. A mật lật đa tỳ sư kế.

18. Ma ha mẩu đà ra, mạn đa ra bà na.
19. Úm. A hát ra a hát ra.
20. A dũ san đà ra ni.
21. Thu đà dã. Thu đà dã.
22. Già già na. Xoa phạ bà. Tỳ thú đệ.
23. Ô sắt nị sa. Tỳ thệ dã tỳ thú đệ.
24. Tổ ha tát ra yết lại thấp nhị. San thù địa đế.
25. Tát ra bà đất tha yết đa.
26. A bà lô ky ni.
27. Tát bà đất đá già đa mạt đế.
28. Tát đà ra, ba la mạt đa.
29. Ba rị, phú ra ni.
30. Na ta bồ mạt bà la. Địa sắt xỉ đế.

*

31. Tát la bà đất đà yết đa da. Hất rị đà da.
32. Địa sắc sá na.
33. Đế sắt xỉ đề.
34. Úm, một điệt lệ, một điệt lệ. Ma ha một điệt lệ.
35. Bạt triết la ca dã.
36. Tăng hát đản na tỳ thú đệ.
37. Tát ra bà yết ma, phạ lạt noa tỳ thú đệ.
38. Bạt lạt đồ rị ca đế, tì rị, tì thú đệ.
39. Bạt lạt đế na bà ra đái dã. A dũ thú đệ.
40. Tam ma da. Địa sắt xỉ na. Địa sắt xỉ đế.

41. Úm. Mạt nhĩ, mạt nhĩ, ma ha mạt nhĩ.
42. Á ma ni, á ma ni.
43. Tì ma ni, tì ma ni, mạ hạ tì ma ni..
44. Mạt địa mạt đế, ma ha mạt đế.
45. Đát đạt đa bột đa.
46. Cô thi tì lê thú đế.
47. Tì tốt bố tra. Bột địa tỳ thú đệ.
48. Úm, hy hy.
49. Thệ dã thệ dã.
50. Tì thệ dạ tì thệ dã.
51. Tam mạt ra tam mạt ra.
52. Sa phạ ra, sa phạ ra.
53. Tát la bà bột đà.
54. Địa sắt sĩ na.
55. Địa sắc sĩ đa.
56. Thú đệ thú đệ.
57. Bạt triết lệ, bạt triết lệ. Ma ha bạt triết lệ.
58. A bạt triết lệ.
59. Bạt triết la yết tì.
60. Thệ da yết tì.

*

61. Tì giá gia yết tì.
62. Bạt triết ra thệ bạt la yết tì.
63. Bạt triết rô na già đế.

64. Bạt triết rô na bà đế.
65. Bạt triết la tam bà phệ.
66. Bạt triết rô bạt triết rị na.
67. Bạt triết lam, bạt bà đở mạ mạ.
68. Tát rị lam. Tát la phạ. Tát đỏa bà năng.
69. Tát xá gia. Tì lê, tì thú đệ.
70. Sất dạ phạ bà đở mế tát na.
71. Tát lạt bà yết đế tì lê thú đế.
72. Tát lạt bà đát đà yết đa. Sất da mi.
73. Tam ma ta phạ. Tát diện đô.
74. Tát bà đát đá già đa.
75. Tam ma tát phạ sa địa sất sỉ đế.
76. Úm! Sất địa da, sất địa dạ.
77. Bọt đề dã, bọt đề dã.
78. Tỳ bồ đề dã, tỳ bồ đề dạ.
79. Bồ đà dạ, bồ đà dã.
80. Tỳ bồ đà dạ, tỳ bồ đà dã.
81. Mô ca dã, mô ca dã.
82. Tỳ mộ ca dã, tỳ mộ ca dạ.
83. Thuật đà dạ, thuật đà dã.
84. Tỳ thuật đà dã, tỳ thuật đà dã.
85. Tam mạn đa đát biệt lệ, mô ca dã.
86. Tam mạn đà da sa mế biệt rị thú đế.
87. Tát la bà đát tha già đa tam ma da hất rị đà da.

88.Địa sắt sa na, địa sắt sĩ đế.

89.Úm, mẫu đề lê mẫu đề lê, ma ha mẫu đà ra,.

90.Mạn đa ra, bát na

91.Địa sắc sĩ đế.

92.Xóa ha.

*

Thuyết chú xong, đức Phật bảo:

– Này Thiên đế! Môn Như Lai Quán Đảnh Thanh Tịnh Chư Thú Phật Đảnh Tôn Thắng Đà Ra Ni này tám mươi tám câu chi trăm ngàn hằng sa chư Phật đã tuyên thuyết, và nghiêm mật thủ hộ, tùy hỉ ngợi khen. Tất cả Như Lai đều đồng ấn khả.

Nếu có Tì kheo, tì kheo ni, thiện nam tử, thiện nữ nơn nào thọ trì hoặc đọc tụng; do công đức ấy, những tội ngũ nghịch, thập ác trong trăm ngàn muôn kiếp đều được tiêu diệt; sẽ chứng quả A nậu đa la tam miệu tam bồ đề. Kẻ ấy trong hiện tại sẽ được túc mạng trí; rồi sanh từ cõi trời này đến cõi trời khác, từ cõi Phật này đến cõi Phật khác. Kẻ ấy sẽ được chư Bồ Tát như Văn Thù, Phổ Hiền, Quán Âm, Thế Chí xoa đầu thọ ký; thường ở nơi đạo tràng, nghe hiểu và thọ trì chánh pháp.

Kẻ ấy 3 nghiệp thân, ngữ, ý hằng thanh tịnh, tâm an vui, thân khổ dứt trừ; được những xúc giác nhẹ lành, thọ mạng tăng thêm, không bị hoạn tử. Kẻ ấy sẽ được chư thiên thần hộ vệ, chư Bồ Tát từ ái, chư Phật hộ niệm. Người thọ trì chú này sẽ đến cõi Địa ngục, ngạ quỷ, Diêm Ma vương đọc tụng, các tội phạm nơi đó đều được giải thoát, cảnh giới trống rỗng; các cung trời, cung điện Bồ Tát, cung điện cõi Phật đều mở cửa rước người thọ trì vào.

*

– Tại sao thế? Bởi môn đà ra ni này hay trừ sạch tội ngũ nghịch, thập ác của chúng sanh; hay cứu tất cả sự khổ nạn trong cảnh Diêm Ma, bàng sanh, ngạ quỷ, địa ngục; hay độ thoát tất cả chúng sanh nghiệp dày phước mỏng, nghèo nàn, hèn hạ, đau bệnh, tàn tật, yếu thọ, xấu xa, cam ngọng, đui điếc; hay cứu vớt các loại A Tu La, Dạ Xoa, La Sát, Phú Đơn Na, Ca Tra Phú Đơn Na, các thân quỷ thần; cho đến hay độ thoát các loài thủy tộc, phi cầm, tẩu thú, rắn rết, ruồi muỗi, côn trùng. Các chúng

sanh ấy tùy phận sẽ được sanh lên các cảnh giới an lành, và lần lượt đều được chứng quả giải thoát.

Này Thiên Đế! Nếu có người thọ trì chú này, từ kiếp hiện tại trở về sau, vĩnh viễn lìa khỏi ác đạo; thường sanh trong dòng quý tộc ở cõi người, hoặc sanh lên cõi trời; cho đến được cùng 10 phương chư Phật ở một chỗ, cùng chư Bồ Tát làm bạn lành, và kết cuộc sẽ chứng quả Vô Thượng Đăng Giác.

*

Này Thiên Đế! Môn Phật Đảnh Tôn Thắng đà ra ni của ta đây có đủ thần lực uy thế; công đức rộng lớn như mặt trời kiết tường, như châu ma ni trong sạch sáng suốt, không bợn nhơ, tùy ở chỗ nào phóng ánh quang minh làm sáng sạch nơi đó. Lại nữa, như 7 báu thù thắng ở thế gian, tất cả hàng vua quan dân chúng đều quý trọng ưa thích, nhìn không chán. Môn đà ra ni này cũng thế; nếu thọ trì đọc tụng, biên chép, hoặc cúng dường, kẻ ấy sẽ được vô lượng công đức; tất cả thiên, long bát bộ đều kính ưa, quý trọng.

Này Thiên Đế! Hàng vua quan tứ chúng nếu biên chép đà ra ni này để trong tháp 7 báu, nơi bảo tòa sư tử, nơi tháp ngã tư đường; hoặc nơi đầu phước cao, lại dùng các thứ hoa, hương, anh lạc, y phục, thức ăn uống, thuốc men cúng dường; kẻ ấy công đức vô lượng vô biên, phước trí không thể tính kể. Kẻ ấy là đích tử của Phật, là Bồ Tát Ma Ha Tát, vì cứu vớt được vô lượng chúng sanh đi qua đi lại nơi đó.

Nếu có chúng sanh nào phạm tội tứ trọng, ngũ nghịch, thập ác, các trọng giới và tất cả tội nặng, ưng đọa tam đồ thọ khổ mà đi ngang qua tháp hoặc phước có để đà ra ni này, được một điểm bụi hay một chút gió từ tháp phước ấy dính nhiễm đến thân mình; hoặc được bóng tháp phước che thì tất cả tội nặng đều tiêu trừ, sanh về cõi trời hưởng sự vui thắng diệu; hoặc tùy duyên sanh về Tịnh Độ.

*

Kẻ nào thường thọ trì đà ra ni này khi sắp tụng niệm dùng nước rửa tay; nước đó rơi xuống đất rưới nhằm các loài trùng kiến, các vật loại ấy đều được nhờ ảnh hưởng công đức sanh lên cõi trời. Cho nên các hàng Tì Kheo, Tì Kheo Ni, thiện nam, tín nữ nếu trai giới thanh tịnh, sáu thời thọ trì đà ra ni này, thì các tội tứ trọng, ngũ nghịch, thập ác cùng tất cả các tội nặng trong ba đời thảy đều được tiêu diệt, được chư Phật Bồ Tát xoa đầu thọ ký.

Bấy giờ đã quá nửa đêm, Diêm Ma La Vương, Hộ Thế Tứ Thiên Vương, Đao Lợi Thiên Vương; Dạ Ma Thiên Vương, Đâu Suất Đà Thiên Vương, Hóa Lạc thiên vương; Tha Hóa Tự Tại Thiên vương, Phạm Thiên Vương, Đại Phạm Thiên Vương... suất lãnh quyến thuộc trăm ngàn muôn ức, đem theo hương, hoa và các thứ trang nghiêm, đến nhiều quanh bên hữu Phật 7 vòng, đánh lễ nơi chân, rồi hiến dâng thức cúng dường. Lễ kính đã xong, lại thưa thỉnh rằng:

– Bạch đức Thế Tôn! Chúng con nghe Như Lai diễn thuyết môn Phật Đảnh Tôn Thắng Đà Ra Ni nên đến đây xin thỉnh thọ và tùy thuận lời dạy mà thủ hộ. Cúi xin đấng Thiên Nhơn Sư vì chúng con mà nói các pháp yếu về thần chú này, để cho sự thọ trì của chúng con được thông suốt và thành tựu.

*

Đức Phật bảo vua Diêm Ma La và các vị thiên vương:

– Lắng nghe! Ta sẽ vì các ông mà giải thuyết:

* Nếu có chúng sanh nào bị khổ nạn, tội chướng cực nặng, không ai cứu hộ; nên chọn ngày trăng sáng, tắm gội, mặc y phục sạch sẽ, thọ bát quan trai giới; quỳ trước tượng Phật tụng đà ra ni này 1.080 biến thì tất cả tội nghiệp, chướng nạn đều tiêu diệt. Kẻ ấy sẽ được thanh tịnh giải thoát, được môn Tổng Trì Đà Ra Ni, biện tài vô ngại.

* Nếu kẻ nào tuy chưa trì tụng, mà chỉ nghe âm thanh của đà ra ni này lọt vào tai, tức liền thành hạt giống Phật. Ví như một chút kim cang rớt xuống đất, tất lần lượt xuyên lọt đến nơi bản tế mới dừng, đất tuy dày không thể làm trở ngại. Thần chú này cũng thế, khi đã lọt vào tai, liền huân tập khiến cho lần lần thành quả chánh giác, phiền não tuy nặng cũng không thể ngăn che. Dù kẻ ấy bị đọa vào cõi Địa Ngục, Ngạ quỷ, bàng sanh cũng không bị nghiệp báo làm cho hạt giống đó tiêu mất, mà còn nương sức thần chú lần lượt tiến tu cho đến khi thành Phật.

* Nếu chúng sanh nào một phen nghe được Đà Ra Ni này, qua kiếp hiện tại sẽ không còn bị các tật bệnh và các sự khổ não; cũng không còn thọ thân bào thai, tùy theo chỗ hóa sanh hiện nơi hoa sen. Từ đó về sau, ngũ nhãn lần lần thanh tịnh, được túc mạng trí; kiết sử tiêu trừ, sẽ chứng quả vô thượng đẳng giác.

*

* Nếu có kẻ nào mới chết, hoặc chết đã lâu, có người tụng 21 biến đà ra ni này vào một nắm đất hoặc cát, rải lên thi hài; kẻ ấy sẽ được sanh về 10 phương Tịnh Độ. Như người chết thần thức đã bị đọa vào địa ngục, ngạ quỷ, bàng sanh, khi đất cát ấy dính vào hài cốt, cũng được thoát khỏi ác thú, sanh lên cõi trời.

* Nếu chúng sanh nào mỗi ngày tụng chú này 21 biến, ưng tiêu được sự cúng dường rộng lớn của tất cả thế gian; khi xả báo thân sẽ sanh về thế giới Cực Lạc; kẻ nào thường niệm tụng sẽ được tăng thọ mạng, hưởng sự vui thù thắng; tương lai sanh về 10 phương Tịnh Độ, nghe pháp màu; được thọ ký, ánh sáng nơi thân chiếu tất cả cõi Phật, và chứng Đại Niết Bàn.

* Nếu muốn được oai lực tự tại, hành giả dùng các thứ bột như bột nếp, bột gạo v.v.. nắn thành hình người để 8 phương hướng nơi đàn tràng, ngày đêm đối tám phương mà tụng chú, tất cả sẽ được như ý.

* Nếu nước lụt dâng, hướng về phương đó tụng chân ngôn này 108 biến cầu nguyện, thì nước sẽ rút lui.

* Nếu bị nạn vua, nạn quan, nạn binh, nạn giặc cướp, nạn khẩu thiệt; tụng chú này 21 biến vào năm thứ nước thơm, đem rưới trên đánh Phật, các nạn sẽ tiêu diệt.

*

* Nếu chúng sanh nào tướng mạng yếu, muốn cầu sống lâu; nên chọn ngày trăng sáng, trai giới, tắm gội, mặc y phục sạch, tụng chú này đủ 1.080 biến; sẽ được trường thọ, tất cả tội chướng đều trừ diệt.

* Nếu có người tụng chú này một biến vào lỗ tai của bất kỳ loài cầm thú nào, thì sanh loại ấy kiếp đó không còn thọ thân cầm thú; dù nó có nghiệp nặng sẽ bị đọa vào địa ngục, cũng được thoát ly.

* Nếu kẻ nào bị bệnh trầm trọng, chịu nhiều đau khổ, được nghe đà ra ni này, sẽ lìa bệnh khổ, tội chướng tiêu diệt. Cho đến các chúng sanh trong bốn loài nghe được chú này đều xả bệnh khổ, lìa thân bào thai, hóa sanh nơi hoa sen; tùy theo chỗ sanh, nhớ biết đời trước không quên mất.

*

* Nếu có chúng sanh nào vừa mới khôn lớn, đã tạo các thứ tội tứ trọng, ngũ nghịch, thập ác; cho đến lúc tuổi già, tự suy nghĩ biết mình do nghiệp ác này sau khi mãn

phần sẽ đọa vào địa ngục A Tỳ; chịu sự khổ lớn trải qua nhiều kiếp, rồi xoay vần luân hồi trong 3 đường ác không ai cứu vớt. Người ấy nên chọn ngày rằm, tắm gội mặc y phục tinh khiết; dùng cái bát bằng vàng, bạc hoặc đồng, lượng chứa ước một thăng, đựng nước trong sạch để trước tượng Phật, thọ giới Bồ Tát, trì trai thanh tịnh.

Nơi đàn tràng, mình đứng ở phương Đông hướng về tượng Phật ở phương Tây, đánh lễ chí thành sám hối. Rồi tụng đà ra ni này 1.080 biến giữa chừng không gián đoạn; kể đó dùng nước ấy rưới bốn phương và trên dưới, nguyện cho tất cả đồng được thanh tịnh. Làm phép này xong, tất cả tội chướng đều được tiêu diệt, thoát khỏi nghiệp báo địa ngục tam đồ; vua Diêm Ma La buông tha, thần Tư Mạng vui đẹp, không sanh giận trách; trở lại chấp tay cung kính, tùy hỉ ngợi khen công đức.

* Nếu muốn cứu độ người tội nặng; nên chọn ngày rằm, tụng chú này vào mật hoặc sữa 1.080 biến, rồi cho người đó ăn. Làm như thế, đương nhơn sẽ tiêu trừ tội chướng sanh về cõi lành; lần lượt tiến tu, chứng quả vô thượng đẳng giác.

* Nếu tụng 21 biến chân ngôn này gia trì vào tắm rửa răng; rồi đem dùng có thể trừ bệnh đau răng, được mạnh khỏe, thông minh, trường thọ.

* Nếu muốn cứu độ tội khổ của loài súc sanh, nên gia trì chú này vào cát hoặc đất vàng 21 biến; rồi rải trên mình chúng và bốn phương, tội chướng của chúng nó sẽ tiêu diệt.

* Nếu có chúng sanh nào muốn được phước đức đầy đủ, muốn cầu tài bảo xứng ý, muốn cứu hộ mình và người nên khởi lòng lành; mỗi ngày phát nguyện sám hối, đối trước tượng Phật, kiết ấn tụng chú này bảy biến; tâm không tán loạn, mắt nhìn tượng Phật không di động, rồi đem công đức ấy hồi thí cho tất cả chúng sanh. Tác pháp và có tâm lành như thế, quyết định sẽ được như nguyện; tăng phước lộc trong hiện tại, cho đến cả những đời sau.

* Nếu hành giả ở nơi đàn tràng mỗi ngày ba thời; mỗi thời tụng chú này 21 biến gia trì vào chén nước sạch, rồi dùng tâm trân trọng bưng chén nước uống. Làm như thế sẽ tiêu trừ các bệnh, sống lâu trăm tuổi, giải mọi oán kết; tiếng nói thanh diệu, biện tài thông suốt, mỗi đời thường được Túc Mạng Thông, nhớ biết tiền kiếp. Nếu đem chén nước ấy rưới trong phòng nhà, cho đến chỗ chuồng trâu, ngựa, thì nơi đó sẽ được oai lực của chân ngôn giữ gìn an ổn, trừ các nạn: la sát, rắn, rồng. Như đem

chén nước ấy, miệng tụng chú rưới trên đảnh người bệnh và cho bệnh nhơn uống, các thứ bệnh nặng sẽ tiêu trừ.

* Nếu muốn tiêu trừ các tai chướng, nên dùng vải lụa vụn năm sắc, kết làm cây phất trần. Kế đó tụng chú nơi cây phất, quét bụi nơi tượng Phật và kinh. Thường làm như thế, chướng nạn của mình sẽ tiêu, mà tội nghiệp của chúng sanh cũng được trừ diệt.

* Nếu bị nhiều khẩu thiệt, tai tiếng phát khởi, nên dùng châu sa hòa với bạch mật, hoặc đường cát trắng; tụng chú vào đó 21 biến, rồi đem thoa vào môi 100 tượng Phật. Làm như thế khẩu thiệt, tai tiếng sẽ tiêu trừ.

* Nếu vợ chồng chán ghét nhau, muốn được hòa thuận; tụng chú vào vải hay lụa 21 biến, đem may áo cho chồng hoặc vợ mặc, làm như thế, vợ chồng sẽ hòa thuận.

* Nếu người nam hay nữ bị ma quỷ khuấy rối, hoặc phần âm yêu đấm, quyến luyến không tha; nên giữ chánh niệm vừa tụng chú vừa xoa khắp mình nạn nhân, kế đó lấy tay vỗ vào thân, ma quỷ liền bỏ chạy.

* Nếu người nữ không có ai đến cưới hỏi; nên dùng muối tốt sạch, tụng chú vào đó 108 biến, rồi đem cúng dường hiện tiền tăng, tất sẽ được như ý.

* Nếu chỗ ở có quỷ thần dữ khuấy rối, nên tụng chú vào thức ăn 21 biến rồi đem cúng thí cho ăn. Trong khi ấy lại nói: “Nay tôi cúng thí cho các vị; như không làm tổn hại chúng sanh thì tùy ý ở lại, nếu làm tổn hại thì phải mau đi nơi khác”. Nếu quỷ thần hung hãn không nghe lời; nên dùng nọc sắt dài 12 ngón tay, tụng chú vào đó 21 biến rồi đem đóng xuống đất. Làm như thế, các quỷ thần dữ phải chạy ra khỏi địa giới.

* Nếu có bệnh nhân bị tinh mị dựa vào; kẻ cứu hộ nên nhìn chăm chú vào mặt người bệnh mà tụng đà ra ni này, tinh mị sẽ xuất ra.

* Nếu có quỷ La Sát hoặc các loài quỷ dữ vào quốc giới gây đau bệnh, làm khủng bố và nhiễu loạn dân chúng; nên xưng niệm Tam Bảo, ngày đêm tụng trì chú này, kiết ấn Phật Đảnh Tôn Thắng rải khắp bốn phương, thì các tai nạn đều tiêu diệt, làm như thế, cũng cứu được chúng sanh thọ khổ ở tam đồ.

* Nếu muốn thí nước cho loài ngựa quỷ; tụng chú này vào nước sạch 7 biến, rồi rải khắp 4 phương, tâm tưởng miệng nói, cầu cho chúng được thọ dụng, thì các ngựa quỷ sẽ được uống nước cam lộ.

* Nếu người nào buôn bán ế ẩm, muốn được khách hàng chiếu cố, thường kiết ấn tụng chú này 21 biến, an trí tượng Phật nơi chỗ tinh sạch kín đáo mà cúng dường, tất sẽ được như ý.

* Nếu người nào mỗi ngày 3 thời, mỗi thời tụng chú này 21 biến, cung kính cúng dường, chí tâm thọ trì, vì người khác giải nói, người ấy sẽ được an vui, sống lâu, không bệnh, phát sanh trí huệ được túc mạng thông, khi lâm chung như ve thoát xác, liền được sanh về thế giới Cực Lạc, tai không còn nghe tiếng địa ngục, huống chi bị sa đọa. Kẻ ấy sẽ tuần tự tiến trên đường đạo quả cho đến khi thành Phật.

Đức Phật bảo vua Diêm La và các vị thiên vương:

– Nếu chúng sanh nào muốn lập đàn trì đà ra ni này, nên dùng đất vàng trộn với nước thơm mà bôi trên mặt đàn, đàn tràng vuông vức mỗi bề rộng 4 cánh tay, dùng dây lụa năm sắc bao quanh 3 lớp, tụng chú vào hạt cải trắng, hoặc nước thơm rải bốn bên. Bốn góc đàn để bốn bình nước tinh sạch, các bình nước lượng lớn nhỏ đều phải đồng nhau. Giữa đàn rải các thứ hoa, đốt các thứ hương, thắp các đèn dầu có chất thơm.

Trước tượng Phật, dùng những đồ đựng đẹp sạch, đựng các thức ăn như cơm trắng, nếp, sữa, đường, hoặc các thứ hoa quả cúng dường. Hành giả nên mặc y phục sạch, giữ giới Bồ Tát, không nên ăn các thức ăn có sắc đen. Mỗi thời kiết ấn trì chú này 108 biến, nếu có thể 1.080 biến. Trì tụng như thế sẽ được tiêu các tội chướng, tăng trưởng phước đức căn lành, sanh về các cõi Tịnh Độ, và được thọ ký thành Phật.

*

Muốn kiết ấn Phật Đảnh Tôn Thắng nên chắp hai tay lại, hai ngón trở co vào lòng bàn tay, hai ngón cái áp vào lóng giữa ngón trở là ấn thành.

Khi kiết ấn này tụng chú 108 biến, tức là đã cúng dường thừa sự 88 cu chi hằng hà sa na do tha trăm ngàn chư Phật, được chư Phật khen ngợi, xưng là Phật tử.

Nếu người nào mỗi ngày kiết ấn, tụng chú này 108 biến sẽ được 10 phương chư Phật thọ ký, quyết định không còn nghi. Như mỗi ngày kiết ấn tụng được 1080 biến, kẻ ấy sẽ được thân kim cang bất hoại, mau thành đạo quả.

Hành giả nào mỗi ngày thường trì chú này, rồi kiết ấn đối 4 phương, mỗi phương tụng chú một biến, rải một lượt sẽ được tất cả thiên, long, quỷ thần cung kính ủng hộ, nhan sắc tươi đẹp, sự cần dùng tùy niệm sẽ được chư thần xui cho đem đến,

phước đức vô lượng, công đức vô biên, chư Phật ngợi khen, tùy ý sanh về 10 phương Tịnh Độ.

Tóm lại, công lực của Tôn Thắng Đà Ra Ni vô cùng, có thể tùy nguyện ứng dụng, không thể tả xiết!

*

Đức Phật bảo thiên đế và đại chúng:

– Môn Phật Đảnh Tôn Thắng Đà Ra Ni đây trong thời mạt pháp nếu có hàng vua quan tứ chúng, y đúng pháp thức lập đàn thọ trì và cúng dường, đó gọi là tu Bồ Thái độ. Khi lập đàn tu hành, giữ ba nghiệp thanh tịnh, không phiền não giận hờn, là trì giới độ và nhẫn nhục độ, mỗi ngày trì niệm không gián đoạn biếng trễ là tinh tấn độ. Chuyên y theo pháp tắc, một lòng không loạn là thiền định độ. Bồ thái đàn tràng đúng pháp, thông hiểu phép thọ trì, khéo lượng chừng độ, biết việc nên làm hoặc không nên làm là Bát Nhã độ.

– Nay Thiên Đế và đại chúng! Nếu y theo lời dạy mà kiến lập pháp sự, tức sẽ đầy đủ 6 pháp ba la mật. Các ông nên xoay vần khai thị, khiến cho chúng sanh được nhiều lợi ích, chứng quả bồ đề!

Khi đức Phật nói pháp môn này xong, thiên đế, Thiên Trụ và chư thiên lãnh giáo trở về thiên cung. Thiên Trụ thiên tử y theo lời dạy mà thọ trì mãn 7 ngày, dùng thiên nhãn quán sát, tự thấy tội báo của mình đều tiêu trừ, phước thọ ở cõi trời càng tăng thêm vô lượng. Ông vui mừng khắp khởi, cả tiếng khen ngợi rằng: “Kỳ diệu thay Phật Đà! Kỳ diệu thay Đạt Ma! Kỳ diệu thay Tăng Già! Kỳ diệu thay sức chú ân Phật Đảnh Tôn Thắng đà ra ni, hay trừ diệt tất cả khổ ách, khiến cho tôi thoát khỏi các ác báo như thế!”

*

Liền đó ông đến trình bạch lại việc ấy với Thiên Đế, thỉnh ngài cùng thiên chúng xuống cõi Diêm Phù tạ ơn Phật. Thiên Đế suất lãnh Thiên Trụ và hàng tùy thuộc, đem các thứ hương, hoa, phướn, lọng, y phục, và anh lạc quý đẹp, ngồi xe báu bay xuống vườn Thệ Đa Lâm, đảnh lễ cúng dường Phật. Hành lễ xong lại chấp tay, đi nhiễu quanh Như Lai trăm ngàn vòng, rồi đứng qua một bên, dùng các lời kệ ca ngợi công đức của đức Thế Tôn.

Bấy giờ đức Như Lai đưa cánh tay sắc vàng, xoa đầu Thiện Trụ thiên tử, dùng tiếng hòa nhã nói những lời pháp yếu và thọ cho bồ đề ký.

Đức Phật lại bảo: “Kinh này tên là Tịnh Nhứt Thiết Ác Đạo Phật Đảnh Tôn Thắng Đà Ra Ni, các ông nên thọ trì”. Thiên Đế và đại chúng vui mừng đảnh lễ, tín thọ phụng hành.

(Kinh Phật Đảnh Tôn Thắng Đà Ra Ni – Hết)

Kinh Phật Đảnh Tôn Thắng Đà Ra Ni: Lời Sau Cùng

Môn Phật Đảnh Tôn Thắng Đà Ra Ni, đời Đường có quan thị ngự sử Võ Triệt thường trì tụng. Sau nghe bạn đồng liêu là Tướng Hình cũng thọ trì, nhưng văn cú và ngôn âm phần lớn đều sai khác; hỏi ra quan Thị Ngự Sử Tướng Hình thọ học với ông Vương Khai Sĩ, và Vương Khai Sĩ lại được ngài Kim Cang Trí Tam Tạng truyền pháp. Trong khi truyền thọ ngài bảo: “Tây Vực cũng ít có bản này. Ta đem theo Phạn bản đến đây, nên mật truyền lại cho ông”.

Trong niên hiệu Khai Nguyên, có vị cư sĩ tinh tu ở non Ngũ Đài. Người thường gọi là Vương Sơn Nhơn, cũng trì tụng chú này. Sau vì cầu siêu cho cha, ông tụng chú đến vài mươi muôn biến, cầu xin được biết nghiệp báo lành dữ và chỗ sanh của phụ thân. Nhưng kết cuộc không thấy chi, ông thối tâm muốn ra khỏi núi. Bỗng gặp một lão nhơn đón lại, bảo: “Hiền giả tụng trì thật là cần mẫn. Nhưng vì cách Phật lâu xa, văn cú thất lạc, thiếu sót nhiều. Nên không mau được ứng nghiệm. Nay gặp nhau đây, tôi xin truyền lại toàn bản của thần chú”.

*

Wang Sơn Nhơn mời về đánh lễ và thọ pháp. Lão nhơn dạy: “Hiền giả tụng chú bản này độ một ngàn biến sẽ thấy hiệu lực”. Cư sĩ trì niệm y theo lời. Vài hôm sau lúc ban đêm, bỗng nghe tiếng ngọc hoàn bội khua thanh thao, giọng tiêu cầm diu dặt, lần lần giáng xuống trước sân nhà. Cư sĩ kinh lạ bước ra xem, thấy mấy mươi thiên nhơn vây quanh ủng hộ một vị thiên tiên tướng mạo siêu phàm đi đến.

Vị thiên tiên hỏi: “Người biết ta chăng?”

Cư sĩ thưa: “Kẻ dung phàm này mới được hân hạnh diện kiến”.

Thiên tiên nói: “Ta là phụ thân của người. Năm rồi người trì tụng Tôn Thắng đà ra ni, ta được nhờ phước lực sanh lên cõi trời. Mấy hôm nay, y phước lại tăng gấp bội hơn trước, ta được làm vua trong hàng thiên tiên. Bản chú người vừa trì tụng công hiệu thật không thể nghĩ bàn!” Nói xong, tất cả đồng bay về thượng giới. Cư sĩ vui mừng, cúi lạy tiễn đưa. Từ đó về sau càng thêm tinh tấn.

*

Cũng vào thời đó, tại Đông Đô có ông Vương Thiếu Phủ tụng chú Tôn Thắng theo bản của ngài Phật Đà Ba Ly đã vài muôn biến. Một đêm, ông mộng thấy vị Phạn tăng

đi đến bảo: “Nhơn giả tụng niệm rất tinh thành, nhưng tiếc vì chú văn còn thiếu, nên công hiệu kém!”

Thiếu Phủ đánh lễ cầu thỉnh bản chú văn đầy đủ. Phạm tăng từ bi chấp thuận, khẩu truyền từng câu chân ngôn. Sau khi đã thông thuộc tất cả, ông bái tạ đưa vị Phạm tăng ra khỏi cửa, nhìn qua trời sáng như ban ngày. Thiếu Phủ trở vào nhà thấy tôi tớ còn đang nằm ngủ. Vừa lúc ông chợt tỉnh giấc, vội gọi kẻ đồng bộc trách bảo trời đã sáng sao chưa thức dậy? Chúng đáp rằng mới vừa nửa đêm. Lúc ấy ánh sáng bỗng tắt, trở lại đêm tối như cũ.

Thiếu Phủ nhớ cơn thần mộng, lấy làm lạ, nhắm mắt tụng thần chú mấy biến thấy vẫn thông suốt. Từ đó, ông y theo khẩu truyền của vị Phạm tăng mà thọ trì.

Trong niên hiệu Thiên Bảo năm đầu, Thiếu Phủ đang nằm nơi tư thất, chợt tắt hơi. Vì nơi ngực còn ấm, người nhà không dám tắm liệm. Đến 7 hôm sau, ông bỗng sống lại. Lúc ấy, kẻ háo sự trong thành bảo nhau đến hỏi về duyên có tái sanh. Tiếng đồn lan ra, Vương Khai Sĩ và Vương Sơn Nhơn lúc ấy ở Đông Đô không quen biết nhau, cũng đồng đến thăm viếng. Trước mặt các quan khách, Vương Thiếu Phủ trần thuật như sau:

*

– Tôi vừa nằm nghỉ, chợt hôn mê, thấy có 2 sứ giả đến dẫn đem đi. Được vài mươi dặm, đến một gốc đại thọ, 2 sứ giả dùng lại tạm nghỉ, tôi cũng ngồi xuống theo. Bỗng nhớ tới chú Tôn Thắng, tôi liền nhắm mắt tụng luôn 21 biến. Lúc mở mắt nhìn quanh, không thấy 2 sứ giả đâu cả. Giây lát, có 4 vị khác đi đến quỳ thưa rằng: “Không biết ngài tu theo diệu pháp nào, khiến cho 2 sứ giả dẫn độ đều được sanh lên cõi trời?”

Tôi đáp: “Tệ nhơn chỉ tụng Phật Đảnh Tôn Thắng Đà Ra Ni”.

Bốn vị ấy cầu thỉnh: “Xin ngài vì chúng đệ tử tụng trì, cứu vớt cho khỏi vòng khổ nạn!”

Tôi cũng nhắm mắt tụng 21 biến, lúc mở mắt ra, lại không thấy bốn vị đó.

Khoảnh khắc giữa hư không, có tiếng binh đao; Một vị thần mặc tử bào, mang giáp trụ, quân thị vệ đông đảo, đến trước quỳ thưa rằng: “Tôi là thần Ngũ Đạo Minh Ty, địa vị tuy tôn quý, nhưng vẫn còn nhiếp về thần đạo. Sáu vị kia nhờ pháp lực của

ngài, đều được sanh lên cõi trời. Xin mời ngài hạ cố đến tề cư trì tụng, khiến cho đệ tử và chúng sanh nơi đó được nhờ phước ấm, đồng sanh lên thiên giới”.

*

Theo vị thần, tôi đi đến một khu thành quách to rộng, chu vi ước độ vài mươi dặm. Trong thành có rất đông tội nhơn, mang gông xiềng hợp lại nơi sân rộng trước cung điện, có lẽ đang chờ khảo tra xử phạt. Vị thần dạy quân bày tòa cao đẹp, làm lễ thỉnh tôi lên ngồi, còn chính mình quý nơi trước, phía dưới, chấp tay lắng nghe. Tôi liền định tâm chí thành tụng đủ 49 biến. Khi mở mắt ra nhìn bốn bề không thấy một ai cả, chỉ có gông xiềng đứt nát nằm ngổn ngang chung quanh.

Còn đang kinh ngạc, bỗng có 4 sứ giả đến bảo tôi rằng: “Đức vua dạy mời ông đi nơi khác, vì ông đã làm rối loạn, phá hư trật tự chốn minh ty của chúng tôi”.

Kế đó họ đưa tôi vào một hang núi, và tôi được hoàn hồn sống lại. Sự tái sanh này chắc cũng nhờ oai lực không thể nghĩ bàn của Phật Đảnh Tôn Thắng Đà Ra Ni.

Vương khai Sĩ và Vương Sơn Nhơn nghe nói, mỗi người đều đọc bản chú của mình để so sánh với bản chú của Vương Thiểu Phủ thì thấy đồng nhau như một bản. Cả ba đều vui mừng, cùng nhau khánh hạ. Vương sơn Nhơn nói: “Bản của tôi thọ giáo nơi vị thánh công nơi non Ngũ Đài”. Vương Thiểu Phủ bảo: “Tôi thọ học bản chú này với vị thần tăng”. Vương Khai Sĩ nói: “Còn bản của tôi được thọ truyền bởi ngài Kim Cang Trí Tam Tạng, hiện Phạm văn bối diệp hiện còn lưu trữ”. Ai nấy nghe nói đều kinh ngạc, khen là chuyện hy hữu.

*

Ngoài ra lại còn chuyện ông Trương Diệc trì chú Tôn Thắng cứu được cha mẹ khỏi khổ địa ngục, sanh lên cõi trời. Chuyện ông Trương Thừa Phước trì chú này khi bị minh ty đến bắt, đã không thọ khổ mà còn cứu vớt được tội nhơn ở cõi âm được siêu thoát. Truyện vài vị tăng trì chú Tôn Thắng cảm được xá lợi hiện và rất nhiều cảnh giới lành.

Những chuyện trên đây có ghi chép trong tập Gia Cú Linh Nghiệm [Phật](#) Đảnh Tôn Thắng Đà Ra Ni Ký. Sau tập này có chép bản văn đầy đủ của chú ấy, gọi là Cụ Túc Bản. Bút giả y theo Cụ Túc Bản so sánh với phiên âm của các bản khác, và tra cứu từ điển để dịch ra Việt ngữ cho đúng với Phạm âm. Riêng bản dịch của Pháp Thiên Tam Tạng nhan đề Tối Thắng Phật Đảnh Đà Ra Ni so với Cụ túc Bản văn cú đã đồng lại có phần

rộng hơn. Sau khi hiệu kiểm, bút giả lại ghi thêm vào những văn cú mà Cụ túc bản không có để được càng đầy đủ. Mong rằng việc làm này, đem nhiều lợi ích cho người trì tụng.

Thích Thiền Tâm.

THẤT PHẬT DIỆT TỘI CHÂN NGÔN

Ly bà ly bà đế, cầu ha cầu ha đế, đà la ni đế. Ni ha ra đế, tỳ lê nễ đế, ma ha già đế, chân lẩn càn đế, ta bà ha. (3 lần)

BỔ KHUYẾT CHÂN NGÔN

Nam mô hát ra đát na đa ra dạ da, khê ra khê ra, câu trụ câu trụ ma ra ma ra, hổ ra hồng, hạ hạ tô đát noa hồng. Bát mạt noa, ta bà ha. (3 lần)

HỒI HƯỚNG

Phúng kinh công đức thù thắng hạnh
Vô biên thắng phước giai hồi hướng
Phổ nguyện pháp giới chư chúng sinh
Tốc vãng vô lượng quang Phật sát.
Nguyện tiêu tam chướng trừ phiền não
Nguyện đắc trí huệ chơn minh liễu
Phổ nguyện tội chướng tất tiêu trừ
Thế thế thường hành Bồ-tát đạo.
Nguyện sinh Tây Phương Tịnh độ trung
Cửu phẩm liên hoa vi phụ mẫu
Hoa khai kiến Phật ngộ Vô sinh
Bất thối Bồ-tát vi bạn lữ.
Nguyện dĩ thủ công đức

Phổ cập ư nhất thiết

Ngã đẳng dữ chúng sinh

Giai cộng thành Phật đạo.

Thập phương tam thế nhất thiết Phật.

Nhất thiết Bồ Tát Ma Ha Tát.

Ma-ha Bát-nhã Ba-la-mật.

Tự quy y Phật, xin nguyện chúng sinh, thể theo đạo cả, phát lòng vô thượng.

Tự quy y Pháp, xin nguyện chúng sinh, thấu rõ kinh tạng, trí huệ như biển.

Tự quy y Tăng, xin nguyện chúng sinh, thống lý đại chúng, tất cả không ngại.

A. A Di Đà Phật tâm chú: Om, a mi đê oa rị.

B. Lục Độ Mẫu tâm chú: Om, ta rê, tu ta rê, tu ta rê, xoa ha.

C. Văn Thù Bồ Tát tâm chú: Om, a ra ba cha na đi.

D. Kim Cang Du Già nữ thần chú:

Om om om sát va bút đa da ki ni dê, vát ra, vát na ni dê, vát ra, bê rô cha ni dê,
hum, hum, hum, phát, phát, phát, sô ha.

E. Tịnh trừ nhất thiết nghiệp chướng thanh tịnh tam nghiệp độc bộ Kim Cang

Trì Như Lai Bách Tụng Tâm chú:

Om, vát ra sát toa, sam ma da, ma nu ba la da, vát ra sát toa tê nô ba tí ta, đa rí đô,
mê ba oa, su tô ca dô, mê ba oa, su bô ka dô, mê ba oa, a nu rắc tô, mê ba oa, sát
oa sít đi, mê ba ra dát cha, sát oa các ma, sút da mê, chi tam, si ri yam, ku ru hum,
ha ha ha ha ho ba ga oan, sát oa tát tha ga ta, vát ra, ma mê mun cha, vát ra, phạ
oa, ma ha sa ma da, sát toa a hum phát.

---o0o---